

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13Csp/52/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723202318
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2023:6723202318.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka proti žalovanej: N. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX D. Č.. XXX, občan SR, zastúpenej: SUCHÝ & PARTNERS, s.r.o., Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 2.050,13 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu istiny vo výške 710,31 EUR, úrok za poskytnutie úveru v sume 1.090,98 EUR, úrok z omeškania vo výške 248,84 EUR a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 710,31 EUR od 05. 12. 2020 do zaplatenia a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojim návrhom došlým Okresnému súdu v Banskej Bystrici v rámci upomínacieho konania dňa 29. 03. 2021 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 710,31 EUR, úroku za poskytnutie úveru vo výške 1.090,98 EUR, úroku z omeškania vo výške 248,84 EUR a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 710,31 EUR od 05. 12. 2020 do zaplatenia ako aj trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 04. 12. 2020 medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a. s. a postupníkom t. j. žalobcom postúpila voči žalovanej svoju pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy č. 5053722851 zo dňa 03. 07. 2014. Podľa žalobcu uvedená zmluva obsahuje všetky znaky a podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy a postupca podaním zo dňa 24. 05. 2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 23. 05. 2018.

2. Okresný súd v Banskej Bystrici pod sp. zn. 5Up/403/2021 vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovanú na zaplatenie predmetných súm, pričom proti uvedenému platobnému rozkazu podala žalovaná odpor v zastúpení svojim právnym zástupcom, kde okrem iných skutočností poukázala na to, že došlo k premlčaniu nároku žalobcu a to z toho dôvodu, že žalobca svojim podaním zo dňa 24. 05. 2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky ku dňu 23. 05. 2018 a na základe tohto vyzval na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Nakoľko zo zmluvy vyplýva splatnosť do 20.-teho dňa v mesiaci a k zospoplatneniu úveru došlo 23. 05. 2018 poukazujú, že podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka

možno k zospoplatneniu pristúpiť až po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky. Nakoľko žaloba bola podaná dňa 29. 03. 2021 uplynula trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka.

Zároveň poukázala aj na nesprávny údaj čo sa týka RPMN a tiež výšku úroku za poskytnutie úveru, ktorý by mal byť v rozpore s dobrými mravmi, pričom súd poukazuje na to, že nakoľko zamietol žalobu z dôvodu premlčania pohľadávky na uvedené nebude prihliadať.

3. Súd rozsudkom 8Csp/28/2021-168 žalobu zamietol, pričom dôvodom zamietnutia žaloby bolo, že súd mal za to, že predmetná uplatnená pohľadávka je premlčaná. Krajský súd v Banskej Bystrici predmetný rozsudok potvrdil.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1Cdo/143/2022 zo dňa 23. 05. 2023 zrušil rozsudok okresného ako aj krajského súdu a vec vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd sa predovšetkým zaoberal dôvodmi, ktoré uviedol žalobca v rámci mimoriadneho opravného prostriedku - dovolanie s tým, že v bode 32. zhrnul svoje predchádzajúce konštatovania v tom, že nárok žalobcu nie je premlčaný a to z toho dôvodu, že pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených troch mesiacov od omeškania uplynula tiež 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka). Na základe uvedeného teda vyplýva, že námietka žalovanej v rámci odvolania proti platobnému rozkazu vydanému v rámci upomínacieho konania nie je dôvodná a touto námietkou sa súd už v ďalšom nebude zaoberať. Zároveň súd poukazuje na to, že žalovaná okrem predmetnej námietky premlčania, na ktorú súd už ďalej nebude poukazovať namietol v rámci odporu ďalšie dve skutočnosti a to, že na základe zmluvy bola žalovaná povinná za poskytnutý úver platiť úrokovú sadzbu 18,90% a RPMN bola uvedená vo výške 22,11%. Poukázali na to, že podľa nich hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorú oni vypočítali mala byť správne uvedená vo výške 21,93% a preto ide o nedostatok takto uvedenej výšky RPMN, ktorý má za následok fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru.

Zároveň ďalšou skutočnosťou, ktorú namietali je tá skutočnosť, že dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 18,90% ročne je zjavne v rozpore s dobrými mravmi a to z dôvodu, že v rámci sadziieb Národnej banky Slovenska poskytnutý pre spotrebiteľské úvery v tomto období t. j. k 07. 03. 2014 bola vo výške 12,92%.

Okrem týchto skutočností žalovaná v podaní zo dňa 07. 08. 2023 uviedla, že žalobca si aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti účtoval a uplatňuje aj riadny úrok za poskytnutie úveru, pričom je preukázané, že žalobca si môže uplatniť len úrok z omeškania a nie aj úrok za poskytnutie úveru. Na základe týchto skutočností žiadajú, aby súd žalobu zamietol.

5. Právny zástupca žalobcu v rámci vyjadrenia zo dňa 20. 05. 2021 (č. l. 124 a nasl.) poukázal na to, že dňa 14. 12. 2020 postúpil postupca na žalobcu pohľadávky zo zmluvy v celkovej výške 2.050,13 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 710,31 EUR, z riadneho úroku vo výške 1.090,98 EUR, z úroku z omeškania zmluvného vo výške 13,15 EUR a z úroku z omeškania vo výške 235,69 EUR. Žalovaná si vyčerpala celkove prostriedky vo výške 3.000,- EUR. Žalovaná celkovo zaplatila sumu 4.618,83 EUR s tým, že na istinu bola započítaná suma 2.289,69 EUR, na riadny úrok suma 2.175,88 EUR, na zmluvný úrok suma 26,44 EUR a na poplatky suma 126,82 EUR. Postúpená istina tak predstavuje sumu 3.000,- EUR mínus 2.289,69 EUR čo sa rovná 710,31 EUR, riadny úrok vo výške 1.090,98 EUR bol vypočítaný tak, že zmluvný úrok bol v celkovej výške 3.266,86 EUR, ktorý je označený ako predpis riadneho úroku a keďže žalovaný na úroky zaplatil sumu 2.175,88 EUR tak rozdiel na nesplatený úrok predstavuje sumu 1.090,98 EUR. K uvedenému je v podrobnostiach priložená tabuľka od 21. 12. 2017 do 09. 12. 2020, kde je podľa jednotlivých časových období uvedené z akej dlžnej istiny, za aké obdobie bola vypočítaná výška úroku.

Zároveň čo sa týka úroku z omeškania, ktorý si strany dohodli ako zmluvný úrok z omeškania, tento bol vo výške 39,59 EUR a v histórii je označený ako predpis úroku s tým, že z úhrad žalovanej bola na tento zmluvný úrok započítaná suma vo výške 26,44 EUR a teda od celkového zmluvného úroku vo výške 39,59 EUR po odpočítaní sumy 26,44 EUR je neuhradený zmluvný úrok z omeškania vo výške 13,15 EUR a je vyčíslený za obdobie od 01. 05. 2017 do 19. 02. 2018 a od 20. 02. 2018 do 23. 05. 2018, čiže do splatnenia úveru.

Čo sa týka úroku z omeškania vo výške 235,69 EUR tento bol vypočítaný za obdobie od 24. 05. 2018 t. j. dňom nasledujúcim po spoplatnení úveru až do 09. 12. 2020.

Čo sa týka poukazovania na nesprávne uvedenú RPMN a zároveň, že absentujú špecifikované predpoklady pre výpočet RPMN žalobca uviedol, že RPMN je číslo, ktoré má umožniť spotrebiteľovi lepšie vyhodnotiť výhodnosť alebo nevýhodnosť poskytovaného úveru. V článku I. zmluvy sú uvedené všetky potrebné informácie, ktoré vstupujú do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, na základe ktorého žalovaný môže posúdiť výhodnosť/nevýhodnosť úveru. Do výpočtu RPMN vstupovali len položky uvedené v článku I. Pre výpočet RPMN sú tak rozhodujúce údaje posledného čerpania, číslo čerpania, výška čerpania, interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, číslo poslednej splátky, číslo splátky, výška splátky. Podľa názoru žalobcu neuvedenie výpočtu s konkrétnymi údajmi nespôsobuje neschopnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Preto považujú uvedenie predpokladov na výpočet RPMN v rozsahu článku I. zmluvy za správne a napĺňajúce požiadavky zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukazujú zároveň aj na konkrétny výpočet ako dospeli k ročnej percentuálnej miere nákladov a tento výpočet im vyšiel vo výške 22,11%.

Ďalej poukazujú na to, že v odpore žalovaná uvádza, že dojednanie o výške úrokovej sadzby je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa nich v zmluve dojednaná úroková miera nedosahuje takú výšku, že by bolo možné konštatovanie, že je v rozpore s dobrými mravmi. Právny úkon sa prieči dobrým mravom vtedy, ak sa jeho obsah ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje aký má byť obsah ich správania, aby to bolo v súlade so základnými zásadami mravného poriadku. Zároveň v podaní doručenom súdu dňa 23. 08. 2021 (č. I. 153 a nasl.) poukázali, že čo sa týka poukazovania, že by nemalo dôjsť k inkasovaniu zmluvných úrokov po zospoplatnení takýto názor je mylný a je v rozpore s rozhodnutiami krajských súdov, kde poukazujú na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/83/2012, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/140/2013, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cb/129/2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/1/2018... . Zároveň poukázali aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. 07. 2016 sp. zn. 6Cdo/113/2018, v ktorom poukazujú aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07. 08. 2018 v spojených veciach C/96/16 a C-94-17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nespĺnenie svojej povinnosti dlžníkov splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve... . Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.

Úrok z úveru je v podstate cena za používanie poskytnutých peňažných prostriedkov, a preto má dlžník povinnosť platiť tento úrok za skutočnú dobu ich používania t. j. až do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi pokiaľ si strany zmluvy o úvere nedohodli niečo iné. Záväzok dlžníka platiť úroky splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky je tak v súlade s § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, z ktorého vyplýva, že dlžník je povinný zaplatiť veriteľovi zmluvné dohodnuté úroky z úveru za dobu od ich poskytnutia až do ich vrátenia, keďže na takúto povinnosť sa zaviazal. Takýto záväzok trvá aj po odstúpení veriteľa od zmluvy, ktorý nastane vyhlásením mimoriadnej splatnosti. K tomuto názoru smeruje aj názor o prípustnosti nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záverov možnosti kumulácie týchto úrokov. Týmto sa zaoberali aj rozsudky Najvyššieho súdu SR napríklad zo dňa 30. 07. 2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018.

Zároveň poukazujú aj na predmetný rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/1/2018 zo dňa 25. 01. 2018, kde krajský súd okrem iného poukazuje „správny nie je záver okresného súdu, že okamihom predčasného zospoplatnenia záväzku má žalobca nárok len na úroky z omeškania spojené so zospoplatnenou neuhradenou čiastkou pohľadávky. Odstúpenie od úverovej zmluvy a jeho účinky a dôsledky sú upravené priamo v Obchodnom zákonníku, preto je potrebné na ich posúdenie aplikovať § 506 a § 351 Obchodného zákonníka a priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvných úrokov z nezaplatenej istiny až do úplného zaplatenia úveru, čomu zodpovedá aj právna úprava obsiahnutá v § 6 a § 13 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. Z tohto vyplýva, že ak by to bol spotrebiteľ, ktorý by odstúpil od zmluvy o úvere aj vtedy by musel zaplatiť veriteľovi istinu a úrok z tejto istiny odo dňa, keď sa spotrebiteľský úver začal čerpať až do dňa splatenia istiny ...“.

Čo sa týka žalovanou namietané započítanie splátok pre dlžníka, ktorý si riadne a včas plní svoje povinnosti plynúce zo zmluvnej dokumentácie je irelevantné, pretože splatenie úveru má rozvrhnuté na presný počet splátok s určitou výškou kedy na úplnom konci úverového vzťahu pri zachovaní riadneho a včasného splácania je na jeho strane dlh s nulovou hodnotou. Za nemenej dôležitú považujú aj skutočnosť, že úver je splácaný formou anuitných splátok, ktoré stanovujú to v akom rozsahu sa bude započítavať splátka pomocou amortizačnej tabuľky, pričom tá je vždy vypočítaná pomocou všeobecne známych matematických postupov. K tomuto poukazujú, že pokiaľ žalovaný sa odvoláva

na § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka tento opomenul vysvetliť prečo práve dané ustanovenie považuje za rozhodujúce a akým výkladovým postupom dospel k nutnosti aplikácie tohto zákonného ustanovenia. Tento paragraf treba brať do úvahy ako celý, v zmysle ktorého veriteľ je povinný prijať aj čiastkové plnenie ak to neodporuje dohode. Z predmetného je zrejmé, že § 566 treba vnímať v rozsahu jeho obidvoch odsekov a v tomto prípade došlo k mylným právnym záverom žalovaného použitím a výkladom nesprávnej právnej normy. Závery právnej vety prezentované v odbornej literatúre sa už medzičasom pretavili do judikatúry, ktoré potvrdili tieto skutočnosti, napr. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 4Obo/54/2007. Navyše predmetná zmluva o úvere je zmluvou podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a je teda absolútnym obchodom, pričom žalobcovia sa vo svojich úvahách vôbec nevysporiadali napr. s aplikáciou § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorý znie: pri plnení peňažného záväzku sa započítava zaplatenie najprv na úroky, potom na istinu ak dlžník neurčí inak. Z tohto teda je potrebné vyvodiť, že v prípade riadneho plnenia dlhu sa jedná o plnenie v splátkach a platby dlžníka sa započítavajú podľa dohody zmluvných strán. Naproti tomu pri predčasnom vyhlásení splatnosti úveru sa už nejedná o platenie v splátkach, nakoľko dohoda o plnení dlhu v splátkach jej splatnosti a každé plnenie je potom potrebné prioritne započítať na istinu.

6. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

7. Súd na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej podľa § 524 a nasl.

Občianskeho zákonníka dňa 04. 12. 2020 medzi Slovenskou sporiteľňou a. s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zistil, že touto zmluvou bola postúpená podľa prílohy k tejto zmluve aj pohľadávka voči žalovanej s tým, že celková istina bola 710,31 EUR, istina 1.090,98 EUR, úrok z omeškania vo výške 235,69 EUR, spoplatnenie pohľadávky dátum 23. 05. 2018.

8. Súd z Oznámenia Slovenskej sporiteľni a. s. adresovanej žalovanej zo dňa 22. 12.

2020 zistil, že týmto jej bolo oznámené postúpenie pohľadávky z úveru č. 5053722851 na žalobcu - EOS KSI Slovensko s. r. o. Pohľadávku banky je možné od doručenia tohto oznámenia plniť výlučne plnením postupníkovi a to v prospech jeho účtu.

9. Súd zo zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 07. 03. 2014 zistil, že medzi

právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol úverový vzťah, na základe ktorého bola žalovanej poskytnutá výška úveru 3.000,- EUR, druh úveru: spotrebný úver na čokoľvek, fixná sadzba do splatnosti 18,90% ročne s tým, že v tejto je zohľadnená zľava z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených vo Zverejnení, úrok z omeškania 5% ročne, výška splátky 58,75 EUR, splatnosť prvej splátky 20. 04. 2014, počet splátok 120, konečná splatnosť 20. 03. 2024, RPMN 22,11%, celková čiastka spojená s úverom je 7.046,16 EUR. Zároveň je uvedené, že všetky údaje a náležitosti uvedené v základných podmienkach úverovej zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, ich zmeny sa riadia úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP.

Podľa bodu 10. ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, uplatniť si svoju pohľadávku na rozhodcovskom súde, vymáhať svoju pohľadávku.

Podľa bodu 17. banka uzatvorením úverovej zmluvy poskytuje dlžníkovi zľavu z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených vo Zverejnení. Banka splnenie podmienok pre priznanie zľavy prehodnocuje každý kalendárny mesiac počas celého obdobia trvania úverového vzťahu.

Podľa článku III. bod 3 dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

10. Súd z listiny - Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti adresovanej právnym predchodcom žalobcu žalovanej zo dňa 24. 05. 2018 zistil, že týmto v zmysle bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne vyhlásila banka ku dňu 23. 05. 2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Pohľadávka je v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok ďalej úročená.

11. Podľa Všeobecných obchodných podmienok bodu 7.4.4. pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok úveru banka je oprávnená požadovať od klienta okrem úrokov tiež úroky

z omeškania z dlžnej čiastky, pričom dlžná čiastka sa úročí úrokom z omeškania denne od prvého dňa omeškania až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia dlžnej čiastky.

Podľa bodu 7.6.1. ak dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo: a) ak je klient v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako tri mesiace alebo b) ak je klient v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako tri mesiace... Banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú určí banka v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

Podľa článku 7.4.1. zmluva o úvere určí výšku úrokovej sadzby, t. j. sadzby, na základe ktorej sa vypočítajú úroky, ktoré je klient povinný platiť banke počas trvania úrokového obdobia do dňa splatenia úveru (vrátane). Úroková sadzba, ktorá je premenlivá je určovaná bankou a jej aktuálnu výšku banka určuje zverejnením.

12. Podľa Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom podľa článku 5.4 dlžník súhlasí, že pri splácaní pohľadávky sa pohľadávka spláca v nasledovnom poradí: splatné poplatky a náklady banky súvisiace s úverom s poradím najskôr splatného záväzku, úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného úroku, úroky z prečerpania podľa poradia najskôr splatného úroku z prečerpania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina úveru.

Podľa článku 6.9 banka je oprávnená jednostranne meniť výšku úrokov, úroky z omeškania a úrokov z prečerpania a termíny ich splatnosti. Zmena výšky úrokov, úrokov z omeškania a úrokov z prečerpania a termínov ich splatnosti je účinná rozhodnutím banky. Banka oznámi zmenu výšky úrokov jej Zverejnením. Podľa článku 12.1 banka úročí pohľadávku banky úrokovou sadzbou, ktorej typ a aktuálna výška sú zverejnené. Banka je oprávnená jednostranne meniť typ a výšku úrokovej sadzby. Zmena typu a výšky úrokovej sadzby je určená rozhodnutím banky. Banka oznámi zmenu typu a výšky úrokovej sadzby dlžníkovi po jej účinnosti Zverejnením.

13. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

16. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. oskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len „Občiansky zákonník“) výkon

práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

25. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. (ďalej len „Obchodný zákonník“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom. Citované ustanovenie kogentným spôsobom vymedzuje, ktoré záväzkové vzťahy podliehajú právnej úprave obsiahnutej v tretej časti Obchodného zákonníka ako lex specialis vo vzťahu k všeobecnej úprave v Občianskom zákonníku, pričom v týchto prípadoch nemožno aplikáciu Obchodného zákonníka vylúčiť dohodou strán. Bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere sa takéto vzťahy riadi vždy Obchodným zákonníkom.

Zároveň súd mal preukázané, že na strane žalovanej, táto si predmetný úver zobrala ako fyzická osoba - nepodnikateľ a preto sa na tieto vzťahy vzťahuje aj zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. Na základe uvedeného je teda nesporné a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s. ako dodávateľ uzatváral zmluvný vzťah v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná, ktorá bola dlžníkom z predmetného úverového vzťahu je fyzická osoba - nepodnikateľ.

28. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorý je najčastejšie predávajúcim, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ má oprávnenie si predmetné zmluvné podmienky a všetky dohodnuté ustanovenia overiť. Uvedené nevyplýva len z jeho oprávnenia, ale aj z povinnosti sa oboznámiť so všetkými, či už Všeobecnými obchodnými podmienkami resp. aj inými na úverový vzťah podľa úverovej zmluvy vzťahujúcimi sa dokumentami. V predmetnom návrhu je jednoznačne preukázaná tá skutočnosť, že žalobca ako postupník vstúpil do práv postupcu spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., pričom v zmluve o úvere je jednoznačne uvedené, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej predmetnú

sumu vo výške 3.000,- EUR. Z dôvodu, že žalovaná riadne a včas neplnila predmetné splátky v zmysle uzatvorenej zmluvy o úvere žalobca Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 24. 05. 2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť ku dňu 23. 05. 2018. Na základe tejto skutočnosti bola žalovaná povinná v zmysle dojednaní zaplatiť celú dlžnú sumu vrátane úrokov z omeškania, úrokov za poskytnutie úveru a istiny.

Celková suma, ktorá vyplýva z Prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. zo dňa 04. 12. 2020 bola vyčíslená, že istina predstavuje 710,31 EUR, ďalej riadne úroky za poskytnutie úveru predstavujú sumu 1.090,98 EUR, úroky z omeškania predstavujú spolu celkove sumu 248,84 EUR.

29. Predovšetkým súd v rámci posúdenia žaloby sa musel vysporiadať s námietkami právneho zástupcu žalovanej, pričom tento hlavne namietal, tak ako súd vyššie poukázal, tri základné body a to, že RPMN nebola riadne vypočítaná, pričom RPMN uvádzaná v zmluve je vo výške 22,11%, avšak celkove v skutočnosti podľa nich vypočítanie RPMN je 21,93%, za druhé, že vzhľadom na výšku úrokov, ktoré boli dojednané v zmluve tak v čase ku dňu 07. 03. 2014 v rámci splátkových úrokov so splatnosťou nad 5 rokov boli spotrebiteľské a ostatné úvery poskytované v priemernej sadzbe 12,92% čo je potom v rozpore s dobrými mravmi, keďže ročná úroková sadzba je 20,90%, za tretie, že žalobca si aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti účtoval a uplatňuje aj riadny úrok za poskytnutie úveru. Na základe tohto je potom preukázané, že žalobca si môže po mimoriadnej splatnosti úveru účtovať len úrok z omeškania a nie tento úrok za poskytnutie úveru. Na základe týchto skutočností teda podľa nich je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov.

30. Čo sa týka námietky žalovanej v prípade, ak je nesprávne uvedená RPMN tak má byť úver bez úročný a bez poplatkov súd poukazuje, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. ku dňu 07. 03. 2014 v tomto paragrafe sa uvádza, že môže byť úver bezúročný a bez poplatkov v prípade, ak je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov, ktorá je v neprospech spotrebiteľa. Samotný spotrebiteľ, teda žalovaná však žiadnym spôsobom súdu nepreukázala na základe dosadenia akých presných údajov došli k tomu, že predmetná RPMN je vo výške 21,93%. K tomuto však zároveň súd poukazuje, že právny zástupca žalovanej opomenul tú skutočnosť, že v § 11 ods. 1 písm. d) sa výslovne uvádza nie to, že má byť presne na desatinnú čiarku vypočítaná RPMN, avšak že táto musí byť v neprospech spotrebiteľa.

V neprospech spotrebiteľa však z doterajšej judikatúry aj Najvyššieho súdu vyplýva, že je to vtedy, ak by predmetná výška RPMN bola v zmluve uvedená nižšia ako je v skutočnosti. V našom prípade by teda skutočná RPMN musela byť jednoznačne vyššia ako je uvedená v zmluve t. j. viac ako 22,11%, napr. v prípade, ak by skutočná RPMN presahovala 23, 24% tak v tomto prípade by to bolo v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, pretože táto by bola uvedená do omylu a to presne v tom, že by zaplatila v rámci RPMN t. j. celkových nákladov viac ako jej deklaroval samotný poskytovateľ úveru. Teda na základe tohto súd jednoznačne uvádza, že žalovaná nie že by bola v svoj neprospech uvedená do omylu, ale bolo to v jej prospech, pretože dokonca mala reálne nižšiu RPMN ako sa uvádza v zmluve. K tomuto súd zároveň ešte chce poukázať aj na to, že samotná RPMN je len číselným ukazovateľom, ktorý vyjadruje pomer nákladov spotrebiteľa na získanie finančných prostriedkov od dodávateľa. Výška je samozrejme závislá od vstupných údajov, ktoré vstupujú do výpočtového vzorca s tým, že tento vzorec je pomerne komplikovaný a správnosť jeho výpočtu závisí od toho či boli do neho správne uvedené vstupné hodnoty, osobitne výška čerpaného úveru na jednej strane a na druhej strane všetky poplatky, poistenia a iné náklady spotrebiteľa na vrátenie úveru.

Ak teda žalobca v konaní tvrdí, že RPMN je určená nesprávne a zároveň v jeho neprospech musí takéto tvrdenie preukázať. To znamená tak ako súd vyššie poukázal základnou podmienkou je uvedenie a preukázanie súdu, že je to v neprospech spotrebiteľa, teda že RPMN je vyššia v skutočnosti ako je uvedená v zmluve, čo v našom prípade je opačné a teda právny zástupca uvedenú skutočnosť nesprávne vyhodnotil.

Zároveň okrajovo súd dodáva, že výšku RPMN je oprávnený určovať veriteľ, pretože mu na toto dáva oprávnenie zákon o spotrebiteľských úveroch. Veriteľ ju však vypočítava na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy podľa predmetného vzorca určeného Prílohou k uvedenému zákonu. Zákon o spotrebiteľských úveroch však nikde neuvádza, že spotrebiteľ musí priamo do zmluvy o úvere uviesť spôsob výpočtu s dosadením jednotlivých údajov. Preto je aj neopodstatnená námietka žalovanej, že toto v zmluve nebolo, pretože samotný vzorec na výpočet, s týmto bola žalovaná oboznámená a teda mohla si tieto údaje sama vypočítať.

31. Čo sa týka druhej námietky žalovanej, pre ktoré by mal byť úver bezúročný a bez poplatkov je, že úroky, ktoré mala žalovaná platiť za predmetný úver sú v hrubom nepomere a teda v rozpore s dobrými mravmi, keďže v čase, keď bol žalovanej poskytnutý úver v priemere tieto úroky boli vo výške podľa Národnej banky Slovenska 12,92%. K uvedenému súd musí poukázať, že v súčasnosti judikatúra predmetné posudzovanie či vyššie úroky ako sú poskytované v priemere na také produkty, ktoré sú svojim obsahom rovnaké t. j. v našom prípade spotrebný úver, či sú v rozpore s dobrými mravmi, resp. nie ak sú väčšie. V súčasnosti už súdna prax preukázala a zaujala názor, že postup podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka má miesto len vo výnimočných situáciách, napr. v prípade šikanózneho výkonu práva účastníkov zmluvného vzťahu. Zároveň poukázala súdna prax aj na to, že korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a neprímerane aj oslabovať subjektívne právo, v tomto prípade poskytovateľa úveru. Súd musí vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere túto podrobiť kontrole z hľadiska dodržiavania zákonom stanovených náležitostí v zmysle § 9 a § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. Súd považuje predmetnú dojednanú výšku úroku za súladnú s dobrými mravmi. Dojednaná výška nepresahuje dvojnásobok priemernej výšky úrokov za poskytovanie obdobných úverov v čase, keď došlo k uzatvoreniu zmluvy. Tak, ako aj sama žalovaná uviedla, že v čase poskytovania úveru bola podľa štatistik NBS priemerná výška úroku 12,92% tak dvojnásobok a viac by musela byť dojednaná výška úroku za poskytnutie úveru nad 25,84% ročne, čo v našom prípade nebolo. V našom prípade síce súd musí konštatovať, že ide o úrok vyšší ako bolo možné v čase uzatvárania zmluvy podľa dostupných informácií NBS si predmetné peniaze požičať za nižšiu úrokovú sadzbu, avšak žalovaná bola s podmienkami úveru, s výškou a nákladmi - RPMN oboznámená a s takýmto poskytnutím súhlasila. Zo žiadnych skutočností nevyplýva, že by žalovaná mala konať pod nejakým tlakom zo strany žalobcu, resp. ani iné skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť jej rozpoznávaciu a rozlišovaciu schopnosť posúdiť jednotlivé podmienky úveru. Za týchto skutočností teda súd nemohol vyhodnotiť úver ako bezúročný a bez poplatkov a to, že by predmetná úroková sadzba za poskytnutie úveru bola v rozpore s dobrými mravmi.

K tomuto súd poukazuje napr. aj na judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorá je ohľadom primeranosti úrokov jednotná a zastáva názor, že ani úrok, ktorý je trikrát vyšší ako obvyklý nie je možné považovať za neprímeraný. Zároveň tak, ako súd vyššie poukázal v rámci podmienok slovenskej rozhodovacej praxe takýto úrok pokiaľ minimálne neprevyšuje dvojnásobok priemernej úrokovej sadzby v čase za poskytovanie takéhoto typu úrokov nemožno určite považovať za rozporný s dobrými mravmi.

32. Čo sa týka poukazovania na tretiu skutočnosť, že žalobca si uplatňoval úroky za poskytnutie úveru aj po zospoplatnení, t. j. po období 23. 05. 2018 uvedené tvrdenie právneho zástupcu žalovanej je nesprávne. Zo žiadnych ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a tiež zo žiadnych ustanovení Obchodného zákonníka nevyplýva, že po zospoplatnení úveru má žalobca ako poskytovateľ úveru nárok len na úroky z omeškania. S týmito skutočnosťami sa už v niekoľkých rozhodnutiach vysporiadal Najvyšší súd. Predovšetkým zo samotnej argumentácie Najvyššieho súdu, kde sa vysporiadaval vo veci či je možné po zospoplatnení si účtovať a nárokovať úroky za poskytnutie úveru resp. len úroky z omeškania Najvyšší súd poukázal na to, že by bolo nespravodlivé, ak by niekto po zospoplatnení úveru mal platiť len úroky z omeškania. K tomuto súd poukazuje na to, že samotné úroky z omeškania si právny predchodca žalobcu a žalovaná dohodli len vo výške 5%, pričom úrok za poskytnutie úveru bol viac ako trojnásobný. Z tohto dôvodu by potom samotná žalovaná mohla účelovo prestať platiť predmetný úver, pričom žalobca by bol nútený zospoplatniť celý úver a žalovaná by prakticky ušetrila na rozdiel medzi úrokom z omeškania a úrokom za poskytnutie úveru. Na základe týchto skutočností súd teda poukazuje, že súdna prax uvedené uzavrela s tým, že žalobca ako poskytovateľ úveru má nárok na úroky za poskytnutie úveru a to dovedy ako bolo určené v zmluve o poskytnutí úveru, v našom prípade by žalobca mal nárok na platenie úrokov z úveru až do 20. 03. 2024 a po tomto období by už tieto úroky si nemohol uplatňovať. Vzhľadom však na tú skutočnosť, že žalobca si predmetné úroky z úveru neuplatňuje do 20. 03. 2024 hoci by na ne mal nárok, teda samotná žalovaná v tomto prípade rozhodnutia žalobcu nemusí platiť takéto vysoké úroky tak je toto v jej prospech. Zo samotnej tabuľky mal súd preukázané, že žalobca si uplatňuje úrok za poskytnutie úveru len do 26. 11. 2020. Na základe tohto teda súd, tak ako vyššie poukázal, je nesprávny názor žalovanej a v zákone nemá žiadnu oporu, že by si žalobca nemohol uplatňovať úrok za poskytnutie úveru aj po jeho zospoplatnení, pretože tak ako súd vyššie poukázal, tento mal právo si uplatniť úroky až do 20. 03. 2024 dokedy žalovaná mala riadne a včas platiť všetky splátky. Teda okrajovo súd opakovane poukazuje, že žalovaná tým, že žalobca si uvedené úroky uplatňoval len do 26. 11. 2020, akoby odpustil žalovanej platenie týchto úrokov celkovo za viac ako 39 mesiacov.

33. Zároveň súd poukazuje aj na samotné správanie sa žalovanej a to v tom zmysle, že žalobca vo svojom vyjadrení k odporu poukázal podrobne akým spôsobom žalovaná si plnila svoje záväzky z predmetnej úverovej zmluvy, kedy súd zistil, že táto v mesiaci november nezaplatila celkovú splátku za úver, ktorá bola vo výške 58,75 EUR, ale zaplatila sumu 47,49 EUR, ďalej vo februári 2015 zaplatila 36,66 EUR znova riadne a včas nezaplatila celú splátku, taktiež 20. 03. 2015 zaplatila len sumu 7,- EUR a súd poukazuje, že aj v ďalších mesiacoch málokedy dochádzalo k riadnemu a včasnému zaplaceniu splátky. Preto aj samotná žalovaná si musí uvedomiť, že ona sama nesie hlavný podiel na tom, že muselo dôjsť k zospoplatneniu predmetného úveru, keďže skoro ani pol roka od poskytnutia peňažných prostriedkov už nedodržiavala samotný splátkový kalendár tak ako sa na to zaviazala.

34. Čo sa týka započítavania jednotlivých splátok, toto bolo presne a riadne preukázané žalobcom a toto bolo v súlade s dohodnutými Všeobecnými obchodnými podmienkami tak ako súd na to poukázal a tiež s Obchodnými podmienkami SLSP pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov, kde presne v bode 5.4 je uvedené akým spôsobom banka poskytuje pri splácaní pohľadávky, ktoré bolo v poradí, že splatné sú najprv poplatky a náklady banky súvisiace s úverom, v poradí od najskôr splatného záväzku, ďalej sa platia úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného úroku z omeškania, ďalej úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného úroku z prečerpania, resp. úroky podľa poradia už najskôr splatného úroku a potom istina úveru. Teda ani na základe týchto skutočností nebola dôvodná námietka žalovanej, že žalobca nedodržiava zákon a zároveň zmluvné podmienky, ktoré si účastníci dohodli.

35. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

36. Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

37. Zároveň súd priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 710,31 EUR od 05. 12. 2020 do zaplatenia a to z toho dôvodu, že žalobca si úroky z omeškania vyčíslil len do 04. 12. 2020, ktoré si aj uplatnil v rámci žaloby, pričom keďže žalovaná predmetnú istinu vo výške 710,31 EUR žalobcovi nezaplatila, tento má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania až do zaplatenia predmetnej istiny.

38. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania vo výške 100% nakoľko tento bol v celom rozsahu úspešný.

§ 1 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 3 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 39 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 52 ods. 1,3, 4 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 53 ods. 1,5 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 54 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 261 ods. 6 písm. d) zák. č. 513/1991 Zb.

§ 497 zák. č. 513/1991 ZB.

§ 369 ods. 1, 3 zák. č. 513/1991 Zb.

§ 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne (§ 362 C. s. p.).

Podanie urobené v listinnej podobe treba doložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis prílohy mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných záležitostiach (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia sa dáva podľa § 376 C. m. p.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 389 ods. 1, 2 C. s. p., t. j.

1. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala je patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

2. ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej, zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.